

Chương trình : Cả Nhà Sống Đức Tin

HỎI để học – ĐÁP để biết.

Tin Mừng CHÚA NHẬT XVII TN năm A

“Nước Trời giống như...” (Mt 13,44- 52)

Hỏi :

1. Bạn đã vất vả khó nhọc cày đòi mình lên và đã gặp được Kho Báu – Bạn bôn ba ngược xuôi trong lòng mình và đã tìm thấy Viên Ngọc quý – Chúa đã đến trần gian mãi mê đi cày những tâm hồn con người và Chúa đã gặp được kho báu là chính bạn. Chúa đã ngược xuôi tả tơi tìm được viên ngọc quý là chính bạn. Cuối cùng, bạn chẳng cần phải bán gì cả bởi khi có Kho Báu và Viên Ngọc rồi thì những thứ khác “roi rụng” hết. Còn Chúa, Chúa đánh đổi (bán) cả Thiên Đàng để đến với con người trần gian. Xin bạn chia sẻ những kinh nghiệm gợi ý trên.

2. Bạn đã tình nguyện chui vào lưới tình yêu của Chúa chưa ? Chúa đã mắc vào lưới cuộc đời của bạn chưa ?

Lời ngỏ của ÔTC : Lạy Đức Mẹ ơi :

- Cánh đàn ông chúng con ăn tục nói phét à quên là ăn to nói lớn quen rồi. Bài vở tuần nào cũng chiếm hạng nhất : dài nhất (chiếm một nửa tập này 22tr = 11tr+11tr), tỉ mỉ nhất, chân tình nhất, đánh động nhất... người đọc sốt ruột nhất, mất nhiều giờ nhất, mỏi mắt nhất...và đặc biệt nhất là chỉ sau một năm phụng vụ (năm A) là có thể phát hành ra cuốn sách dày nhất. Có điều là có bán chạy nhất không thôi ?

Đó là giấc mơ của ÔTC theo cái nước thế gian này đây, Cả Nhà ạ ! Bởi Cả Nhà vẫn đang sống giây phút hiện tại, vẫn biết rằng những tâm tình chia sẻ Tin Mừng gửi đi cũng chỉ đang ở nội bộ (chung quanh nhà) và chúng ta chỉ biết làm đến thế thôi, nhưng cũng vui vẻ hạnh phúc lắm rồi.

- Còn chuyện bên cánh phụ nữ với những tâm tình be bé, mộc mạc đơn sơ, ngắn gọn... mà có gom lại thành sách thì chắc là cũng bán chạy như tôm tươi ấy nhỉ ?

Thôi, ÔTC lại mơ mộng nữa rồi !!! Việc Cả Nhà chúng ta đang thực hiện, đều phát xuất từ mỗi con người đang sống trong tình yêu của Chúa (một Đức Tin sống động) nên tương lai có là gì hay như thế nào thì Cả Nhà chúng ta cứ để Chúa thực hiện cho chúng ta nhé. Xin cảm ơn.

I. GIA ĐÌNH LINH TÔNG

- Chú Hoàng Thu : Xin Đáp

1/ Giả sử con tìm được kho báu chôn giấu trong ruộng, thì con chẳng đại gì chôn lại đâu, mà đem về nhà giấu cho chắc! Nhưng kho báu trong dụ ngôn thì khác. Kho báu ấy chính là Chúa. Nghĩ lại, không phải con tìm được Chúa đâu, mà Chúa tìm được con thì đúng hơn. Con vốn hay ngại đọc kinh, ngại tham dự Thánh lễ, ngại tham gia nhóm chia sẻ đức tin, vậy mà Chúa vẫn kiên trì lôi con ra khỏi sự lười biếng và những bận tâm của mình.

2/ Con nghĩ mình đã chui vào lưới tình yêu của Chúa từ lâu rồi. Nhiều lần con tưởng mình bơi xa lắm, bơi theo ý riêng, bơi theo sở thích, bơi theo tính toán của riêng mình. Nhưng cứ mỗi lần gặp khó khăn, buồn phiền hay

thất vọng, con lại nhận ra mình vẫn đang nằm gọn trong chiếc lưới yêu thương của Chúa. Vì ở trong chiếc lưới ấy, con luôn tìm thấy sự chở che, nâng đỡ và tình yêu không bao giờ bỏ cuộc của Ngài.

- Sr. Huê (Úc) : Xin trả lời câu hỏi của OTC đây:

1) Nhờ sự kiên trì trong cuộc sống này nên đã tìm thấy tình yêu của Thiên Chúa, một viên ngọc một kho báu vô cùng quý giá.

2) Tình yêu của Thiên Chúa là hiến dâng và trao ban. Tuy khó nhưng vẫn cố gắng tập luyện mỗi ngày để sa vào lưới của Tình Thánh Chúa

- Chi Thủy Tam Hà Con xin chia sẻ

1- Từ góc nhìn của con. Con là những người đang “cày” cuộc đời mình. Có khi mệt nhọc, có khi chán nản, có lúc tưởng chừng vô ích. Nhưng rồi một ngày, con gặp được Chúa – Kho Báu thực sự. Lúc ấy, nhiều thứ trước kia con coi là quan trọng (tiền bạc, danh vọng, thói quen, mối quan hệ) tự nhiên trở nên thứ yếu và “rơi rụng” đi. Không phải vì con bị ép buộc, mà vì niềm vui có Chúa lớn lao đến mức những thứ kia không còn sức hút nữa. Từ góc nhìn của Chúa: Điều đẹp nhất trong dự ngôn là Chúa chính là Đấng đi tìm con. Ngài không ngồi chờ con hoàn hảo rồi mới đến. Ngài đã “bán” tất cả – Ngài từ bỏ vinh quang Thiên Đàng, nhập thể, sống nghèo khó, chịu khổ hình và chết trên Thập Giá – chỉ để “mua” được con, nên con là Kho Báu và Viên Ngọc Quý trong mắt Chúa, dù bản thân con thấy mình đầy vết nhơ, yếu đuối và tầm thường.

2- Con thấy nhiều người Công Giáo và bản thân con cũng vậy hay “thả lưới” nửa vơi: cầu nguyện cho qua, đi lễ cho xong bổn phận. Nhưng khi dám thả lưới thật sự (dành thời gian cầu nguyện nghiêm túc, dám sống khác biệt vì Chúa), thì Chúa lại “mắc” vào một cách rất dịu dàng và bất ngờ – qua một ân sủng, qua một sự an ủi nội tâm, qua một biến cố, hoặc qua chính những người xung quanh.

II. GIA ĐÌNH GẤP GỖ

- Chi Xuân Ban Mê : Con xin trả lời :

1/ . Trong mắt thế gian , kho báu thường là tiền tài, danh vọng hay vật chất. Nhưng đối với Thiên Chúa kho báu thường là trái tim linh hồn và mối tương quan của con người với Ngài, linh hồn con chính là kho báu vô giá. Ngài đã đổ máu để đưa về. Khi con nhận ra mình là kho báu được Chúa yêu thương, đời sống con trở nên tốt hơn, sống vui tươi, bình an.

2/ "Nhu cha đã yêu thương thầy thế nào, Thầy cũng thương yêu các con như vậy, các con hãy ở trong tình thương của thầy". Lời Chúa đã chữa lành và biến đổi tâm hồn con từng ngày. Hành trình đời con được Chúa dẫn dắt. Dành thời gian cầu nguyện trước Chúa Giêsu Thánh Thể, sự tĩnh lặng giúp con nhận ra tiếng Chúa giữa những xô bồ của cuộc sống, tâm hồn con được biến đổi. Lời Chúa được thấm nhuần mọi hành động và cách sống của con tự động tràn đầy lòng bao dung tha thứ. Chúa dẫn dắt trên những nẻo đường chông gai nhưng luôn có Ngài che chở.

- Chị Lan Tân Hà : Dạ con xin chia sẻ :

1/ Nước trời giống như một kho báu: nước trời là chính Chúa và kho báu cũng là chính Chúa. Con có Chúa hiện diện trong tâm hồn của con thì mọi thứ khác nó tự động rơi rụng. Còn hành trình của Chúa đi tìm con thật là khó cực! từ khi sinh ra trong hang đá bỏ lừa và chết trên cây thập giá, chỉ vì yêu con nhưng: Chúa vẫn tôn trọng sự tự do lựa chọn của con! con không đáng được gọi là kho báu lại càng không đáng gọi là viên ngọc quý. Con chỉ là một con chiên lạc, lang thang trong rừng vắng mà Chúa đã phải vất vả đi tìm, tìm được rồi thì Chúa vác lên vai và đưa con về. Chăm sóc con vì lòng thương xót của Chúa.

2/Chúa vác con trên vai và đưa con về, giờ đây con đang ở trong vòng tay yêu thương của Chúa.

- Chị Hoa Tân Hóa : Xin Đáp :

1. Dạ cuộc đời con người là một hành trình tìm kiếm. Tìm cho mình một cuộc sống sung túc, phú quý giàu sang. Với người có niềm tin vào Chúa thì tìm cho mình một cuộc sống bình an, mạnh khỏe... Còn với người khao khát kiếm tìm cho mình hạnh phúc đích thực thì lại khác, họ đặt đời mình vào bàn tay Thiên Chúa để Ngài dẫn dắt họ đi trên mọi nẻo đường. Với con giờ đây Chúa chính là Kho Báu là Viên Ngọc trong cuộc sống thường ngày của con và con cũng là viên ngọc quý thô sơ của Ngài. Để Ngài có thể mài dũa con mỗi ngày cho viên ngọc trở nên sáng bóng hơn. .

2. Dạy ai có lòng khao khát, kiếm tìm Thầy Giêsu thì chắc chắn đã ở trong chiếc lưới tình yêu của Thầy rồi ạ. Có điều làm sao để bảo vệ được chiếc lưới không bị rách, không bị bao vây bởi những thứ khác mới là điều quan trọng. Con nghĩ chỉ khi đến và ở lại với Thầy thì chiếc lưới này mới được bảo vệ và trở nên bền vững, trong mối tương quan mật thiết với Thầy Giêsu hằng ngày nơi Bí Tích Thánh Thể, nơi Lời của Thầy và nơi sâu thẳm cõi lòng con khi con biết dành giờ cho Thầy. Có như vậy, thì cuộc sống của con mới có được hạnh phúc đích thực nhờ sống kết hợp với Thầy, như thân nho và cành nho. Tạ ơn Chúa, đã đến và ở lại trong con. Để đời con được Chúa mài dũa mỗi ngày và biến đổi con từng giây phút sống. Giờ đây con được hạnh phúc viên mãn là được Chúa lấp đầy nỗi lòng khao khát của con.

- Chi Miên Hồ Nai : Con xin trả lời

Từ khi được ÔTC hướng dẫn con mới nhận ra và biết mình là viên ngọc quý mà Chúa phải đánh đổi bỏ trời cao xuống thế làm người cụ thể rõ ràng nhất là vất vả dong duổi, bốn ba khắp nơi cuối cùng dám thí cả mạng sống chỉ với một mục là tìm cho bằng được viên ngọc quý là chính con. Để rồi sự nhận ra và biết mình được Chúa yêu quý như thế đã làm thay đổi cuộc đời niềm vui, hạnh phúc, bình an quá lớn nên những cái vụn vặt ở cái nước thế gian này nhỏ lại và cũng không còn chỗ nữa. Khi biết mình là viên ngọc quý trong trái tim của Chúa rồi thì dại gì mà không chui tọt vào lưới tình yêu của Chúa, vì tình yêu sẽ giải quyết được mọi vấn đề. Cứ thoải mái kể cho Chúa nghe đừng sợ rách lưới mà chỉ sợ không nhớ đến Chúa là tự ý mình chui

ra khỏi lưới, đó mới là điều cần nuôi dưỡng liên li trong từng ngày sống của con.

- Chi Liên Sóc Trắng. Con xin trả lời.

1. Con mãi mê tìm kiếm những thứ mau qua ở nước thế gian, thấy rồi lại chán, lại bỏ, nhưng sau những phút hồi tâm, hoán cải con nhận ra mọi thứ trên đời chẳng có gì bền vững. Con đã gặp được kho báu là chính Chúa, kho báu đó hiện diện ngay trong đời sống vì ở đâu có hoan lạc, bác ái... khi con người sống hiệp nhất là lúc diễn tả đẹp nhất tình yêu Thiên Chúa. Con đã gặp được kho tàng là chính Chúa.

2. Con được phúc chui vào lưới tình yêu của Chúa là khi con nhận ra Chúa đang ở trong con với một tình yêu thăm sâu, tình yêu mời gọi con mỗi ngày đến và ở lại bên Chúa, không chỉ những phút cầu nguyện riêng tư mà là cả chuỗi ngày sống. Những lúc làm việc hay nghỉ ngơi, ăn uống vui chơi hay đạp xe trên đường, con đang trò chuyện với Chúa đây ! khi màn đêm buông xuống Chúa có cất con về con cũng sẵn sàng .

- Chi Liêm Dakmil Con xin trả lời :

Viên ngọc và kho báu, con suy niệm sao Chúa lại yêu chúng con đến thế ! Chúa luôn là Người đi bước trước, Chúa bỏ trời cao đến trần gian bon ba để tìm mỗi người chúng con là Viên Ngọc quý, còn cứu con đến giọt máu cuối cùng. Con chỉ mong tình yêu đáp lại tình yêu dù tình con mong manh giới hạn. Chính sự giới hạn đó mà con càng kết hiệp và trung thành trong những giây phút bên

Chúa. Từ đó, con lại đón nhận được Kho Báu lá chinh Chúa tình yêu.

III. GIA ĐÌNH ĐỒNG TÂM

- Chi Hương Ngọc Đồng : Con xin đáp.

1 / Nước Trời như một kho báu cao quý hơn tất cả mọi thứ ở trần gian. Nước Trời là chính Chúa Giê-su Ki-tô. Lời Chúa cũng nhấn mạnh sự vui sướng của người đã tìm thấy kho báu ấy, là người đã tìm gặp được chính Chúa trong Đức Tin, con kiếm tìm Chúa và con đã gặp Chúa trong bí tích Thánh Thể, Chúa nói : Phúc cho những ai không thấy mà tin. Chính vì thế con cần biết sẵn sàng đón nhận hy sinh tất cả để có được Nước Trời, là những người thuộc về Chúa, trong đó có con. Con sẵn sàng và dám đánh đổi tất cả để có Chúa là gia nghiệp duy nhất đời con. Khi có Chúa ở cùng ở với và ở trong con thì tất cả mọi thứ không còn quan trọng chỉ còn lại Chúa ở trong con và con ở lại trong Chúa. Chúa đã tìm kiếm con và con đã gặp được Chúa, Chúa đã mang thân phận của con người, xuống thế làm người và ở lại với chúng con mọi ngày cho đến tận thế. Chúa đã chết chỉ vì yêu thương chúng con .

2 /. Dạ thừa linh hồn con luôn tìm kiếm gặp Chúa Giê-su Thánh Thể mỗi ngày, con đã đến và ở lại với Chúa lâu giờ, đã cảm nhận được tình yêu của Chúa dành cho con thật lớn lao, được bình an và hạnh phúc vì có Chúa ở cùng - Chúa đang kiên nhẫn chờ đợi con và mọi người đến ở với Chúa. Nước Trời là chính Chúa chỉ dành cho những tâm hồn thành tâm tìm kiếm Chúa mà thôi. Chúng

con có Chúa rồi, Chúa giúp chúng con biết từ bỏ những của cải vật chất và thói hư tật xấu, để chỉ lo tìm kiếm hạnh phúc Nước Trời là chính Chúa mà thôi. Chỉ ở nơi Thiên Chúa chúng con mới hạnh phúc bình an, vì Chúa chính là sự sống đời đời của chúng con.

- Chi Hường Ngọc Đồng Dạ con xin thưa :???

- Chi Bạch Huệ Ngọc Đồng Con xin trả lời :

Trải qua những thăng trầm trong cuộc sống làm con mỗi một. Qua những biến cố, Chúa gọi con trở về thinh lặng bên Thánh Thể, lắng nghe lời Chúa. Chúa soi rọi cho biết chỉ có Chúa mới là “kho báu đời mình”. “Không phải anh em đã chọn.... chính Thầy đã chọn anh em”. Vậy là không phải con đi tìm Chúa trước, mà chính Chúa. Ngài bỏ cả Thiên Đàng xuống trần gian, đem con về bằng giá máu của Ngài. “Thiên Chúa yêu thế gian đến nỗi đã ban con một...” và “Không có tình thương nào cao cả hơn tình thương hy sinh tính mạng vì bạn hữu” và “Tình Yêu Đức Ki Tô ..” lớn dần trong con mỗi ngày, qua những giờ thinh lặng bên Thánh Thể, con được đắm mình vào Tình Yêu của Chúa. Cuộc đời vẫn còn nhiều khó khăn trắc trở... nhưng con luôn tìm được sự bình an hạnh phúc vì có Ngài ở kề bên con...

- Chi Linh Ngọc Đồng Dạ thưa Cha ???

IV. NHÓM ACC Sài Gòn

- Chi Tùng Nguyễn : Dạ con xin trả lời:

1/ Dạ bao năm con bốn ba trong đời, cuối cùng con đã gặp Kho Báu và Viên Ngọc quý là chính Chúa. Con mới

cảm nghiệm Chúa đã yêu thương con, và Chúa gặp kho báu và viên ngọc quý trong con. Hàng ngày qua Tiệc Thánh, qua thỉnh lặng trước Chúa con nhận ra Chúa yêu thương và gìn giữ con từ lâu. Chúa đánh đổi cả Thiên Đàng, để đến với con người trần gian. Vì vậy con xin chọn Nước Trời, và sống cố gắng hy sinh vì Nước Trời qua cách sống của con. Con luôn học hỏi và thực hành Lời Chúa, giúp con có được kho tàng sự sống đời đời.

2/ Dạ tất cả rồi sẽ qua đi, chỉ có Nước Trời là tồn tại mãi. Con đã chọn Chúa và ở trong lưới tình yêu của Chúa. Nhờ ơn Chúa, con luôn kết hợp cùng Chúa, giúp con góp phần mở rộng Nước Trời qua những người gần gũi bên con. Tạ ơn Chúa.

- Chi Ngọc Sương Thưa Cha con xin đáp:

1./ - Con đã bôn ba mỗi mệt, và nhận ra: Chúa mới là Kho Báu của đời con. Lúc con muốn buông tay, Ngài chạm vào con bằng Lời Chúa và Thánh Thể, được đón nhận ơn tha thứ và sự bình an tâm hồn. - Chúa đã đi khắp trần gian để tìm con, vì với Ngài, con là viên ngọc quý. Ngài đã đánh đổi tất cả để đến ở với con. Giờ đây con chỉ còn biết dâng trọn đời để sống cho Ngài và đón nhận nguồn hạnh phúc Nước Trời.

2./ Tình yêu của Chúa tựa chiếc lưới ân sủng, không để trôi buộc mà ôm lấy con, nâng niu con khỏi chìm sâu giữa biển đời cuộn sóng. Vì thế, con xin trút bỏ mọi toan tính, phó mặc đời mình cho Ngài dẫn dắt. Và giữa nhịp sống tất bật này, con nguyện luôn giữ một góc nhỏ bình yên trong tâm hồn chỉ dành riêng cho Ngài. Một góc

riêng để Ngài luôn ở cùng con, để Ngài quan tâm và chăm sóc con, bởi tình Ngài muôn đời giàu lòng thương xót.

- Chị Bạch Mai (Nhật Lưu) Dạ con xin đáp ???

V. NHÓM ACC Buôn Ma Thuột

- Chị Phương Mai Dakmil : Thừa Cha con xin trả lời ạ

1/ Chúa là kho báu và viên ngọc quý của đời con và con là kho báu và viên ngọc⁸ quý của Chúa. Chúa thuộc về con và con thuộc về Chúa nên con bình an và hạnh phúc lắm luôn, con chẳng còn mơ ước gì hơn.

2/ Chúa đã quyến rũ con và đưa con vào lưới Tình yêu của Người và con đã tình nguyện chui vào, đó là con đang sống ơn gọi dâng hiến giữa đời và giữa mọi người. Chúa đã mắc vào lưới đời con, lúc nào cũng có Chúa kề bên song hành với con trong mọi tình huống và con cũng muốn cho mọi người biết Chúa luôn yêu thương tất cả mọi người. Chúa đã chết và sống lại đem nguồn ơn cứu độ cho những ai nhận biết và Tin vào Người.

- Chị Isave Mỹ : Xin trả lời ???

VI. NHÓM CBC-CIV. CỘNG ĐOÀN GẶP GỠ

- Anh Thiên Tam Hà. Xin trả lời

Trước khi vào phần chia sẻ, con xin được mượn chính Lời Chúa để soi sáng và diễn tả cảm nhận cũng như hành trình đức tin của con hôm nay.

1. Về Kho Báu – Viên Ngọc Quý: Chúa tìm thấy con trước khi con tìm thấy Chúa “Không phải anh em đã chọn Thầy,

nhưng chính Thầy đã chọn anh em.” (Ga 15,16) Câu Lời Chúa này diễn tả đúng nhất điều con cảm nhận: không phải con là người tìm được Chúa trước, nhưng chính Chúa đã chủ động tìm, chọn và yêu con. Ngài ban cho con được hiện hữu trên đời và còn ban cho con hồng ân được trở nên con cái Thiên Chúa. “Con Người đến để tìm và cứu những gì đã mất.” (Lc 19,10) Chúa Giêsu chính là Người không ngừng đi tìm “kho báu” là từng con người, kể cả những người lạc xa Ngài. “Anh em đã được mua chuộc bằng một giá rất đắt.” (1 Cr 6,20) Giá đó không gì khác hơn là Mình và Máu Thánh Đức Kitô được hiến dâng trên Thập giá vì phần rỗi của con. “Ở đâu có kho tàng của anh em, thì ở đó có lòng anh em.” (Mt 6,21) Khi nhận ra Chúa là Kho Báu và là Viên Ngọc Quý của đời mình, con cũng học biết hướng trọn trái tim về Ngài. Từ đó, nhiều điều trước đây con từng bám víu dần trở nên nhẹ hơn, vì con đã tìm được điều quý giá hơn tất cả.

2. Về chiếc lưới tình yêu của Chúa “Không ai có tình thương lớn hơn tình thương của người hy sinh mạng sống mình cho bạn hữu.” (Ga 15,13) Chiếc lưới của Chúa không phải là sự ràng buộc, nhưng là lưới của tình yêu tự hiến. Chính tình yêu ấy đã chạm đến trái tim con và mời gọi con bước theo Ngài. “Tình yêu Đức Kitô thôi thúc chúng tôi.” (2 Cr 5,14) Nếu hôm nay con còn muốn sống đức tin, còn muốn hoán cải và phục vụ, thì đó là vì tình yêu của Đức Kitô luôn thôi thúc và nâng đỡ con. “Ta đã yêu người bằng mối tình muôn thuở, nên Ta vẫn dành cho người lòng xót thương.” (Gr 31,3) Con xác tín rằng Chúa luôn là Đấng yêu trước, tìm kiếm trước và kiên nhẫn chờ

đợi con trở về, dù con còn nhiều yếu đuối và bất toàn. “Hãy ở lại trong tình thương của Thầy.” (Ga 15,9) Ở trong “lưới tình yêu” của Chúa chính là ở lại trong tình yêu ấy mỗi ngày, để Ngài hướng dẫn, biến đổi và đưa con đến sự sống viên mãn. Để đúc kết cả hai câu hỏi ÔTC, con tâm đắc với lời của thánh Gioan : “Chúng ta yêu mến, vì Thiên Chúa đã yêu thương chúng ta trước” (1Ga 4,19). Đây chính là chìa khóa giúp con hiểu toàn bộ Tin Mừng hôm nay.

- Anh Gioan B. Bình Thủ Đức. Xin đáp ạ :

1. Nhờ vào gợi ý, và cảm nghiệm sâu sắc của OTC (cha Sáng) : “Chúa đã ngược xuôi tả tơi tìm được viên ngọc quý là chính bạn” hôm nay con mới dám tự tin nói Chúa Giê-su là 1 doanh nhân, và lại là 1 doanh nhân phung phí – không biết làm kinh tế : “bán cả Thiên Đàng để xuống trần gian, để tìm cho bằng được “viên ngọc quý là chính con”. Con tự hỏi tại sao Thiên Chúa lại chọn con đường của 1 doanh nhân mạo hiểm như thế? Chuyện của thế gian ngay trên đất nước Việt Nam mấy hôm nay là các cửa tiệm mua bán kim cương bị đóng cửa vì sợ thanh tra nguồn gốc xuất xứ của kim cương... ! Còn Thiên Chúa, Chúa biết con tất cả, biết từng sợi tóc và an bài tất cả. Ấy vậy mà nhiều lúc – nhiều lần, con còn bám víu vào trần thế, của cải thế gian, đam mê vật chất chưa dám đánh đổi để có được Nước Thiên Đàng ngay trần thế này. Con sợ: sợ mạo hiểm, sợ mất tất cả, sợ khi bị chìm xuống đáy thì không thấy tay Chúa đâu. Tâm trí vẫn nhớ “trước hết hãy tìm kiếm Nước Thiên Chúa và sự công chính của Ngài, mọi sự khác Ngài sẽ thêm cho”. Kinh nghiệm của con là biểu

đồ hình sin – là lên lên xuống xuống ... là bất an khi lo lắng sự đời; là buông bỏ, hoán cải khi về bên Chúa. Chúa đi tìm con là hành trình của lòng thương xót không ngừng nghỉ; con đi tìm Chúa là hành trình của đức tin. Chúa đi tìm con trước, con mỗi ngày lơ ngơ và vẫn tiếp tục khám phá hành trình đức tin. Có lúc con gặp Chúa là lúc Chúa là “viên ngọc quý” nhất của con, có lúc con gặp ma quỷ, là lúc con tìm cái nước thế gian này! Viết xong đề tài “Hành trình nên Thánh của ông Gia-kêu rồi” mà nhiều lúc con vẫn còn lơ ngơ, bám víu ở cái nước thế gian này!

2. Vâng, cái vụ tình nguyện vào lưới tình của Chúa Giê-su thì con xác tín, Chúa đã cho con biết Chúa, biết Chúa thương con nhiều, biết Chúa tha cho con nhiều, biết Chúa cứu con nhiều, biết Chúa từng bước dẫn con đi mọi nẻo đường quanh co trong cuộc đời, ... ! và Chúa vẫn tiếp tục lập hết kế hoạch này đến kế hoạch khác cho cuộc đời con, con có bơi đi đâu thì cũng nằm trong biển lưới của Chúa! Ông Gia-kêu đã tình nguyện hoán cải như thế nào, thì con cũng noi theo ông Gia-kêu mà hoán cải như thế. Mỗi ngày tìm con vẫn nghe : “"Hôm nay, ơn cứu độ đã đến cho nhà này. Vì Con Người đến để tìm và cứu những gì đã mất".

- Anh Khổng Nhuận Xin Đáp :

Từ khi đã gặp được Viên Ngọc ấy, nhiều điều từng hấp dẫn trước kia tự nhiên mất dần sức lôi cuốn, không còn ngồi trên "ngai vàng" của trái tim tôi nữa. Ngay cả những cảm dỗ vốn từng rất mạnh cũng dần mất đi sức hấp dẫn.

Câu hỏi 3 Bạn đã tình nguyện chui vào lưới tình yêu của Chúa chưa ? Chúa đã mắc vào lưới cuộc đời của bạn

chưa? Đáp : Trước hết, xin phép quay lại khúc phim "Lên Đường Tìm Chúa".

Khám phá đầu tiên của tôi là: "Ta đã yêu người bằng mọi tình muôn thuở, nên Ta vẫn dành cho người lòng xót thương." (Gr 31,3) Và rồi tôi còn ngỡ ngàng hơn nữa khi đọc: "Trong Đức Kitô, Người đã chọn ta trước cả khi tạo thành vũ trụ." (Ep 1,4) Từ đó, trở về gần gũi hơn: "Trước khi cho người thành hình trong dạ mẹ, Ta đã biết người; trước khi người lọt lòng mẹ, Ta đã thánh hóa người." (Gr 1,5) Trong suốt nhiều năm, tôi thường chia sẻ với anh em rằng: "Ta là con yêu dấu của Chúa". Chúa yêu ta bằng chính tình yêu Người dành cho Đức Giêsu, Người Con Một. Những năm gần đây, nhờ dạy Giáo lý Hôn nhân, tôi lại khám phá và xoáy sâu vào một câu duy nhất: "Thiên Chúa là tình yêu: ai ở lại trong tình yêu thì ở lại trong Thiên Chúa, và Thiên Chúa ở lại trong người ấy." (1 Ga 4,16) Chính trong thời gian này, tôi mới thấy rõ môn một: Tôi tự chui vào lưới tình yêu của Chúa. Và rồi tôi khám phá một điều còn đẹp hơn nữa: Chúa không chỉ giăng lưới để đón lấy tôi. Chính Người đã trở thành "Tấm Lưới Tình Yêu" ôm trọn tôi vào lòng.

Thực hành : Đây là một trong những cách tự chui vào Lưới Tình của Người mỗi ngày, sau khi thức dậy hoặc trước khi đi ngủ, con dành khoảng mười lăm đến ba mươi phút chỉ để ở yên trong "Lưới Tình Yêu của Chúa". Tiếp theo, tập thể dục cũng trong Lưới Tình của Người... Trong ngày, mỗi khi có dịp nghỉ vài phút, con lại yên lặng, nghỉ ngơi trong Tình Yêu ấy. Đặc biệt, những lúc soạn bài chia sẻ, cầu nguyện với Lời Chúa hay tâm sự

với anh em về Kinh Thánh, con cảm thấy mình đang ở trọn trong "Lưới Tình Yêu của Chúa". Đó là những lúc lòng con vui nhất, bình an nhất và hạnh phúc nhất.

Chúa à, đến hôm nay, con vẫn chưa dám nói mình đã hiểu hết về Kho Báu hay Viên Ngọc Quý. Con chỉ biết rằng, từ ngày gặp được Chúa, lòng con đã có một chỗ để ở lại trong lưới Tình ấm áp của Ngài...

- Anh Trác Sài Gòn. Xin Đáp

1. Trong đoạn Tin Mừng Mt 13, 44-52. Kho Báu và Ngọc Quý là một cặp sóng đôi. Người tìm thấy kho báu không hề tìm kiếm nó. Ngược lại, người thương gia đã dành cả đời tìm kiếm ngọc đẹp. Cả hai đều đi đến cùng một phản ứng: bán tất cả.

Có 2 chiều hướng trong hành trình đức tin: **con đi tìm Chúa** và chiều ngược lại **Chúa đi tìm con**

Con đi tìm Chúa: Kinh nghiệm của con ngay trong lúc bệnh tật này về Kho Báu và Viên Ngọc Quý.

- **Kho báu chôn giấu:** Dụ ngôn nói về một kho báu đã có sẵn trong ruộng từ lâu, chỉ chờ được tìm thấy. Kho báu không tự nhiên xuất hiện; nó đã ở đó, âm thầm, chờ đợi. Trước đây, con nghĩ kho báu của đời mình là nghề nghiệp, là kiến thức, là thành công trong công việc, là khả năng chữa bệnh cho người khác. Con miệt mài "cày" trên cánh đồng cuộc đời bằng tất cả nhiệt huyết của một người bác sĩ. Nhưng đến khi bệnh tật bất ngờ gõ cửa, con nhận ra những điều tưởng như quý giá ấy không còn là chỗ dựa tuyệt đối. Ca phẫu thuật, những chu kỳ hóa trị, những lần

chờ kết quả xét nghiệm... đã làm con đào sâu hơn vào chính tâm hồn mình. Và ở nơi tưởng như chỉ có lo lắng và bất an, con lại gặp một Kho Báu: Chúa vẫn ở đó, âm thầm đồng hành. Không phải con tìm được Chúa bằng những lý luận, nhưng bằng chính sự mong manh của thân phận. Thấy Chúa qua hình ảnh: sự quan tâm cầu nguyện thăm hỏi của mọi người, sự chăm sóc của đồng nghiệp, người thân ngồi bên trong lúc truyền dịch, những cuộc gọi hỏi thăm... Bán đi không phải là tài sản vật chất, mà chính là vai trò người biết, người chữa, người luôn ở thế chủ động trước đây, để học làm bệnh nhân: để mình được chăm sóc, được tìm đến, được yêu thương, mà không cần phải là người xứng đáng, hiểu biết, hay kiểm soát được tình huống.

- **Viên ngọc quý:** trong những ngày bệnh tật, con bắt đầu một cuộc tìm kiếm khác. Con bôn ba ngược xuôi không còn ở bên ngoài, nhưng trong chính đời sống nội tâm của mình. Con học hỏi Lời Chúa, dành nhiều thời gian hơn cho cầu nguyện, thỉnh lặng và suy niệm. Chính trên hành trình ấy, con đã gặp được Chúa như người thương gia tìm thấy Viên Ngọc Quý. Con hiểu rằng viên ngọc quý không phải là một cuộc sống không bệnh tật, cũng không phải là sức khỏe hay tuổi thọ. Viên Ngọc Quý chính là niềm xác tín sâu xa rằng con được Thiên Chúa yêu thương vô điều kiện và Ngài luôn hiện diện với con trong mọi hoàn cảnh. Khi đã có Chúa là Viên Ngọc Quý, những điều khác tự nhiên "rơi rụng". Không phải vì chúng không còn giá trị, nhưng vì chúng không còn chiếm vị trí ưu tiên trong lòng con nữa, tự nó mất sức nặng, tự "rơi rụng" không do gắng sức, mà do một tình yêu lớn hơn đã chiếm trọn.

Thành công, địa vị, sự an toàn hay ngay cả sức khỏe cũng không còn là cùng đích của cuộc đời. Chúng chỉ còn là những phương tiện. Còn Chúa mới là hạnh phúc đích thực, là gia nghiệp và là điều quý giá nhất mà con muốn gìn giữ.

Chúa cũng tìm con – phía chủ động của Thiên Chúa

- Chiều ngược lại của dụ ngôn, không phải con đi tìm Chúa, mà chính Chúa là người "cày xới", "bôn ba", "tả tơi" đi tìm con, điều Kinh Thánh gọi là ân sủng đi trước: "Không phải anh em đã chọn Thầy, nhưng chính Thầy đã chọn anh em" (Ga 15,16). Và hình ảnh Chúa "bán cả Thiên Đàng" để đến ở với con người chính là mẫu nhiệm tự hủy mà thánh Phaolô diễn tả: "Đức Giêsu Kitô vốn dĩ là Thiên Chúa... đã hoàn toàn trút bỏ vinh quang, mặc lấy thân nô lệ" (Pl 2,6-7)

- Con là kho báu, là viên ngọc quý Chúa tìm kiếm. Vì yêu con, Chúa đã chấp nhận đánh đổi tất cả: rời bỏ vinh quang Thiên Quốc, nhập thể làm người, chịu khổ nạn và chịu chết trên thập giá để có được con. Thế nhưng, Chúa có thật sự tìm thấy và có được con hay không lại tùy thuộc vào sự tự do mà chính Ngài đã ban cho con. Tình yêu không thể bị ép buộc. Nếu con không đón nhận Chúa, không khao khát tìm kiếm Ngài, không mở lòng để Lời Chúa thanh luyện và biến đổi cuộc đời mình, thì con vẫn còn lẩn tránh Đấng đang đi tìm mình. Chúa vẫn kiên trì kiếm tìm, vẫn gõ cửa lòng con, nhưng Ngài không cưỡng ép con đáp lại. Chúa chỉ thật sự "có được" kho báu và viên ngọc quý ấy khi con tự nguyện mở lòng, đón nhận tình yêu của Ngài và để Ngài làm chủ cuộc đời mình. Mỗi lần con hoán cải, mỗi lần con tín thác giữa thử thách, mỗi lần con

chọn sống theo Tin Mừng, là một lần con để Chúa tìm thấy điều mà Ngài đã hy sinh tất cả để đạt được. Đó cũng là lời mời gọi dành cho con hôm nay: Con có đang để Chúa tìm thấy mình không? Hôm nay, nhìn lại hành trình bệnh tật của mình, con nhận ra có lẽ Chúa không chỉ đang chữa lành thân xác con, nhưng còn đang kiên nhẫn tìm kiếm và chinh phục trái tim con. Mỗi lần con tín thác thay vì sợ hãi, mỗi lần con cầu nguyện thay vì tuyệt vọng, mỗi lần con để Chúa hướng dẫn thay vì chỉ cậy dựa vào sức riêng, là một lần con để Chúa tìm thấy kho báu mà Ngài đã hy sinh tất cả để có được.

2. Chiếc lưới

- **Con đã tình nguyện chui vào lưới tình yêu của Chúa chưa?**

Chiếc lưới của Chúa không phải là chiếc lưới cưỡng ép, nhưng là **lưới của tình yêu, sự thật và lòng thương xót**. Khi ta tình nguyện để Chúa “bắt lấy” mình, nghĩa là để tình yêu Chúa chi phối mọi chọn lựa, ta không còn sống cho riêng mình nữa.

Nhưng có những lúc con còn do dự, sợ bị “mắc kẹt”, sợ phải hy sinh thói quen cũ. Nhưng khi con tình nguyện bước vào, qua việc xưng tội, sống Lời Chúa, tham gia phục vụ – con mới thấy mình được tự do thực sự. Lưới của Chúa không trói buộc mà cứu vớt, không hạn chế mà nâng cao con người con.

Con bước vào lưới của Chúa bằng hành động của đức tin và sự phó thác.

Dấu hiệu con đã chui vào lưới: Thay đổi trong đời sống (bớt giận dữ, siêng cầu nguyện, dễ tha thứ hơn...).

- **Chúa đã mắc vào lưới cuộc đời của con chưa?**

Con tin rằng Chúa đã tự nguyện mắc vào lưới đời con từ rất lâu. Mỗi lần con cầu nguyện chân thành, mỗi lần con giúp đỡ anh chị em, mỗi lần con tha thứ cho người làm tổn thương con, Chúa lại hiện diện và “bị giữ lại” trong cuộc đời con. Ngài không muốn rời xa con, dù con yếu đuối. Chúa mắc vào lưới nhân loại khi chịu đóng đinh trên Thập Giá – đó là tình yêu vô bờ.

Hiện tại, con đang cố gắng sống sao cho Chúa vui lòng “mắc lại” trong gia đình, công việc và cộng đoàn của mình.

Chúa mắc vào lưới cuộc đời con là hoa trái của **tình yêu và sự hiệp thông**.

Dấu hiệu Chúa mắc vào lưới đời con: Những lúc con cảm nhận Chúa hành động qua mình (có sức mạnh lạ thường để vượt qua thử thách, hoặc mang lại bình an cho người khác).

VII. ÔTC : Mời cả nhà nghe Ông Thợ Cày Đắp này nhé.

Mở đầu cuốn Kinh Thánh : *“Đức Chúa là Thiên Chúa gọi con người và hỏi : ”Người ở đâu ?”* (St 3,9). Cuối cuốn Kinh Thánh : *“Này đây Ta đứng trước cửa và gõ”* (Kh 3,20). Lòng khao khát kiếm tìm của Chúa thì gấp cả ngàn tỉ lần so với lòng khao khát kiếm tìm của con người ấy chứ nhỉ ?

Thầy Giêsu đến trần gian, được sinh ra trong một gia đình nghèo, bố nuôi làm thợ mộc, mẹ ruột lo nội trợ may vá thêu thùa... ba năm trời xuất hiện trước mặt công chúng thì Thầy Giêsu, trong tinh thần, Thầy đã làm ông thợ cày và là người thương gia bốn ba trên khắp nẻo đường.

1. Thầy đã cày từ thuở ấy đến bây giờ và còn cày tiếp tục cho đến tận thế. Đạo ấy, tôi còn nhớ lắm, đang khi cày thì Thầy đã vớ được kho báu, hũ vàng, chứ không phải hũ mắm à nghe, hũ vàng đó là chính tôi đây, trong mảnh đất ruộng trần gian này. Thầy mừng lắm, mừng khôn xiết kể bởi vì Thầy đã dám đánh đổi cả thiên đàng để đến trần gian này làm ông thợ cày. Thầy đã đánh đổi bằng giá máu bởi Thầy đã hiến cả mạng sống của Thầy. Tôi và nhiều người khác nữa là những kẻ được Thầy vớ được, Thầy gặp được, chứ không thì bây giờ còn nằm chình ình trong ruộng sâu sinh lầy đến suốt đời ; hay lại bị “tên trộm du côn” (quỷ) lừa đảo nào đó nó tóm được, rồi đưa về ở với nó trong lửa hào diêm sinh, thì có mà khóc lóc nghiêng răng cả đêm lẫn ngày ý chứ !

2. Thầy đến trần gian này làm một thương gia đi tìm viên ngọc quý. Đúng thế, Thầy đã bỏ chốn trời cao bốn ba lặn lội khắp hang cùng ngõ hẻm, dầm mưa giải nắng tìm cho ra, tìm bằng được viên ngọc đẹp là chính tôi đây. Con đường đi tìm không phải là siêu xa lộ, không phải bằng máy bay tàu thủy, không có tiền hô hậu ủng, không có gói ẩm nệm êm... khởi đi từ chuồng bò trong máng rom cho đến cuối đường là chết tắt thở trên đồi cao thân treo thập tự, vắt kiệt sức tới giọt máu cuối cùng. Cái giá phải trả quá đắt nhỉ ? Viên ngọc quý là tôi với cái giá đắt đỏ như thế nên có ma nào mua tôi đâu ? Chỉ một mình Thầy Giêsu, không biết tính toán lời lỗ, không biết cân đo đong đếm nên mới liều mua với cái giá cắt cổ như vậy. Nghĩ cho cùng là sao mà đáng đắt thế nhỉ ? Trong âm thầm lặng lẽ, giọt lệ không tuôn trào trên gò má hay sao ?

Nguyên do Thầy liều mạng 'bán tất cả những gì mình có mà mua thửa ruộng ấy hay viên ngọc ấy' là vì khi vớ được kho báu hay viên ngọc thì niềm vui của Thầy lớn lao quá *"Các điều ấy, Thầy đã nói với anh em để anh em được hưởng niềm vui của Thầy, và niềm vui của anh em được nên trọn vẹn"* (Ga 15,11).

3. Con người chẳng phải phải đi cày vát vãi, chẳng phải đổ mồ hôi sôi nước mắt bởi 'kho báu' là chính Chúa đang ở "lù lù" trước mắt là Chúa Giêsu Thánh Thể đấy thôi ; mỗi ngày đón nhận 'kho báu' trao tận tay trong Thánh lễ đấy thôi. Nếu không cảm nhận được niềm vui trọn vẹn thì dễ trở nên máy móc vô hồn lắm lắm.

Con người chẳng phải bồn ba mỗi chân khô cổ khát nước, giải nắng dầm sương, tha phương cầu thực để đi tìm 'ngọc quý' bởi trong lòng tin thì Thầy Giêsu vẫn đang ở với ở cùng ở trong... Lời Thầy vẫn đang mở ra ngay trước mắt thì đâu có cần phải đi tìm nơi xa xôi nào.

"Ngày đó, anh em sẽ biết rằng Thầy ở trong Cha Thầy, anh em ở trong Thầy, và Thầy ở trong anh em" (Ga 14,20).
Thầy và chúng con đều là kho báu và viên ngọc đẹp thích nhỉ ?

Cuối cùng, nhắc lại lần nữa, Chúa cho chúng con đầu óc khôn ngoan minh mẫn như vua Salômôn để lên đường trong lòng mình tìm viên ngọc quý, cho chúng con biết xuống ruộng cày xới trong cuộc sống chúng con để khám phá ra kho báu, Và rồi mau mắn bước vào chiếc lưới tình yêu Tin Mừng để sống niềm vui hạnh phúc Nước Trời đã được sẵn sàng ngay từ hôm nay. ÔTC.